

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrierile nefrancați nu se primesc. — Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele
BIBLIOTECĂ DE ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nuz. Augenfeld & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelk Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold, (VII Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIV.

GAZETA iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 A. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile postale din țară și în afară și la d-nii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.
Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dușul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt să plăti înainte.

Nr. 51.

Brașov, Luni-Marți 6 (19) Martie.

1901.

Două măsuri.

Érăși a răsunat în incinta camerei ungare vocea blândă a ministrului președinte Szell, érăși și-a dat acesta silința să liniștescă și să convingă pe conașionali săi despre pretinsa lealitate și dreptate a procederei, și despre bunătatea politicei sale.

Simte și mare trebuință șeful guvernului tocmai acum, când se apropie alegerile dietale, de a-se recomanda bună-voinței și grației așa numitei opinii publice a „națiunii”, adică forului șovinismului dominant, care, cum șcim, e nu numai foarte capricios dér și de-o încăpăținare ne mai pomenită.

Ocasiunea i-a oferit-o de astădată desbaterea generală asupra legei financiare. Atunci când e vorba de finance și de budget, se vorbește și în dieta ungară mai mult și se face regulat și politică mare.

Coloman Szell șcise una și bună să-și repeteze și varieze cunoscutele sale formule, una pentru Austria, alta pentru Ungaria și politica maghiară față cu naționalitățile. Aușim mereu, în ce privește afacerile interioare ale țerei, tot una și una, de care ni-s'a urit și n'am vrea să ne rămășim că nu li-s'a urit și celor ce-și arógă menirea exclusivă de a susține și alcătui sub diriguirea lui Szell statul acesta.

Am vrea să șcim cine se va mai simți emoționat séu impresionat, când aude, că „rassa maghiară, elementul susșitor și alcătuitor de stat, trebuie să cuprindă, să covârșescă și să pătrundă cu societatea sa, cu individualitatea sa întregercul cel mare, ce-l formeză populațiunea de 18—20 milioane a statului?”

Cine dintre noi va mai da atențiune fraselor ce le folosesc ministrul-președinte în aceste enunțațiuni pentru a-și salva pudórea față cu naționalitățile nemaghiare, cum este

și frasa următoare: „Nu neg, că eu sunt amicul cetățenilor ungari, cari vorbesc altă limbă și s'buni patrioți, că eu, în afară de casul când ar fi păgubită idea de stat maghiar, doresc să continuez o politică moderată, dreptă, asigurătoare a unui mod de tratare egal, dér o ast-fel de politică, care în toate privințele să fiă maghiară?”

Acestea le-am aușit de atâtea ori de doi ani încóce și am avut destul timp și destulă ocaziune de-a ne convinge despre adevărata lor valóre. Resultatul esperiențelor noastre însă nu ne arată nici partea moderată a politicei d-lui Szell, nici calitatea ei pretinsă, după care ar avé să asigure un „mod de tratare drept și egal”.

Cu toate devisele și promisiunile lui Coloman Szell, am rămas frumușel tot la măsurarea cu două măsuri, una pentru elementul șis alcătuitor de stat, și alta pentru „cetățenii unguri de altă limbă”.

Ca ilustrațiunea pentru acesta póte servi și anchetarea casului alegerii sângeroșe dela Târgul-Mureșului, cu privire la care a răspuns ministrul-președinte Szell în ședința de Vineri, celor ce l'au interpelat asupra-i.

La Târgul-Mureșului au pușcat gendarmii în poporul compus din alegătorii Șecui opoșionali, și au căcut morți și răniți.

Mare șgomot și mișcare în urma acesta. Tótă presa maghiară s'a revoltat. Patru interpelațiuni s'au adresat ministrului de interne. S'a ales o comisiune ca să ancheteze faptul și s'a făcut cercetarea cea mai minușiosă, ce a durat destul de lung.

Ce s'ar fi întâmplat, decât gendarmii ar fi impușcat în alegătorii din poporul séu cetățenimea de-a doua mână?

Dér nu-i nevoe să mai vorbim de eventualități, când sute de exemple din trecut și din present adevăresc, că atunci, când glónțele gendarmilor intră în carnea și pielea

celor de altă limbă, ministrii și dieta nici pe departe nu-și dau atâtea silința de-a scóte la ivelă pe ce-i vinovați a fi cauzat vėrsarea de sänge.

Ministru-președinte și de interne Szell declară, că gendarmii au fost siliți să facă întrebuițare de arme. Cu toate astea a suspendat pe căpitantul poliției dela Târgul-Mureșului din postul séu și a introdus în contra gendarmeriei procedura judecătórescă civilă și penală.

Unde se mai întâmplă așa ceva când e vorba de câte o nemulțumire și opunere a țeranilor románi, cari numai rășfățați nu sunt de cătră autorității ci mai totdenna au a-se plänge de ceva?

Dér n'ai ce-i face, când chiar din declarațiunile repetite ale șefului guvernului Maghiarii află, că ei sunt adevărții cetățeni, ér ceilalți trebuie să vorbescă de noroc decât sunt suferiți pe lângă ei!

Planurile guvernului. „Bud. Hir.” crede a soi, că până la Pasoi dieta ungară va isprăvi total cu proiectele de legi, ce guvernul are de gând să le trecă prin desbaterea camerei deputașilor. După Pasoi dieta se va ocupa cu simplificarea administrației, cu revisuirea legii de incompatibilitate, ér proiectul despre asigurări și reforma legii căilor ferate vicinale vor fi amânate de-ocamdată.

Dieta ungară a șfirsit în ședința ei de Sâmbată desbaterea generală a proiectului de lege budgetar (apropriațiunea). Așl s'a început desbaterea specială.

Comisiunile pentru cvotă. Șeptemána acesta camera ungară va alege membrii în comisiunea pentru cvotă. În parlamentul austriac s'au ales deja. Se șice, că comisiunile în loc de-a schimba nnoii, se vor întruni pentru a trata verbal. Nu se așteptă însă nici un rezultat dela tratările acestea și se preșice deja, că monarchul va decide conform șituației de față și decisiunea se va presenta camerelor la tómnă.

„Reichsrath”-ul austriac nu va ține ședința până Mierouri. După cum se anunță din Viena, programul de lucrare a parlamentului ar fi asigurat până pe la mijlocul lui Mai. La vară se vor întruni dietele provinciale. Incât privește delegațiunile, nu s'a decis nimic până acum.

Tarif vamal autonom. Din Praga se anunță, că după informașiunile șiarului „Politik”, în ministeriul de comerț austriac se vor șfiri pe la finea lui Martie lucrările pregătitoare ale *tarifului vamal autonom*, așa că cele două guverne vor începe deja după Pasoi tratările verbale. Tratările acestea vor urma parte în Viena, parte în Budapesta.

Resultatul recensământului populațiunii.

Oficiul statistic central din Budapesta publică resultatul recensământului populațiunii din țerile corónei Sf. Ștefan cu finea anului 1900.

Din datele numitului oficiu statistic reiese, că numărul locuitorilor peste tot este de 19.203.531 (civilii și militari). Înainte cu șice ani erau 17.463.791, resultă așa-dér o sporire de 1.739.322. Calculându-se separat: Ungaria propriu șisă, Transilvania, Bănat au așl 16.792.392 locuitori; Croașia-Slavonia 2.411.132. Diferența: Ungaria 1.528.483, Croașia 210.839.

Comitatele din Ardeal dau ca populațiune următorul rezultat: Alba-inferióră 209.569; Bistrița-Nășud 117.696, Brașov 92.573, Cinc 125.068, Făgăraș 91.918, Treiscaune 135.427, Uniádóra 302.546, Tėrnava-mică 108.440, Coșocna 204.366, Mureș-Turda 176.360, Tėrnava-mare 143.321, Sibiu 162.744, Dobăca 236.293, Turda-Arieș 159.766, Odorheiu 117.976. Prin urmare populațiunea întregă a Ardealului este la finea anului 1900 de 2.448.320. S'a sporit în deceniul acesta cu 197.104.

Sporirea a fost mai mare în orașe, decât în provinciă, și foile unguresei constată cu bucuria, că ea este favorabilă din punct de vedere maghiar. Nu șcim intrucât bucuria acesta e basată, fiind-că datele

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Curier parisian.

IV.

Din pragul unui veac.

(Urmare și fine.)

Născut la țără, Cioflec a crescut prin țere țeran și a umblat cu copii de țeraoi după căutarea de cuiburi de paseri, s'a jucat cu ei și vorbea limba lor. Inzestrat cu un spirit de observași fin și cu un suflet simșitor de poet, Cioflec a vėdut în copilăria sa multe lucruri, pe cari altora le-ar fi șcăpat din vedere, el a observat toate apucăturile, toate gesturile țeranului nostru și a pătruns adēnc în sufletul lui.

Nu mai după ce a plecat de acasă pentru-ca să trăiescă la Paris, după-ce a cunoscut literatura apusului și după-ce lumea pe care a vėdut-o în străinți i-a copt pe deplin judecata, numai atunci s'a apucat Cioflec să șcrie.

Dér în pușinul cât a șoris ni-a dat deja mult.

Limba lui e bogată și frumoșă. Stilul lui e colorat. Observașiunile adēnc și imaginiile adevărate cari abundă în scrierile lui, fac din ele un fel de bas-reliefuri; personagiile sale nu-s numai pictate, ele sunt sculptate, sunt plastice, le poți pipăi aprópe. Frasa lui Cioflec e rotunșită și lucrată cu atâtea grije și măestria, că pare tăiată în leșpede.

Dér ceea ce admir eu mai mult în scrierile lui Cioflec e factura măiestră, sufletul ori-oarei prose bune. Numai dându-ți sēma despre felul cum șcrie Cioflec poți să pricepi de ce îți place așa de mult ceea-ce a șcrit.

Un lucru îți bate mai întâi la ochi. Nici-odată nu gășim lucruri de prisos, nici odată nu se repetă, ce s'a spus odată, nici odată nu întâlmim frase consacrate. El ne spune numai ce e de lipsă, o spune numai odată. Dér atuncea o spune atât de bine, că-ți ajunge și o țif minte.

Dacă ați fost în vre-o mină de aur, a-ți vėdut, că aurul se gășese amestecat cu alte metale strălucitoare pe un mineral. Acest mineral trebuie sdrobit, pulberea se

șpală în decii de ape până când tot ce nu-i preșios e șpalat și nu rămâne la fund de cât aurul greu. Cioflec e unul dintre pușinii noștri scriitori, cari își iau ostenelă să-și curețe lucrările de tot ce-i de prisos până ce nu mai rămâne decât metalul preșios. El nu lasă lucrul așa în grija cetitorului, căci șoie că cetitorul nu póte să stea să caute aurul dintre pirit.

Lucrurile de prisos lipsesc în șchițele lui Cioflec, ceea-ce nu vrea să spună însă că lipsesc amēnunte. Dimpotrivă, el e un detaillist măestru. Ceea-ce e însă admirabil la el, e că această mulțime de amēnunte în loc să te obosescă, dá un farmec deosebit proșei lui. Acesta e cu puțință numai decât șci să pui toate aceste descrișii-miniatură la locul lor. Dacă stai înainte unu pian și apeși douē țile pe diferite clape, n'ai să ajungi să scoți un cânteo, decât n'ai darul să șcii să aședți tonurile în ordinea, care se cere pentru-ca să se nască melodia.

„Mă”, își șpunea odată Cioflec, „cu lucrurile estea e ca și cu doștoriiile. Sunt lécuri, cari trebuie luate înainte de masă, altele pe cari le iaș după prând; unele se

iau cu lingurița, altele cu paharul. Dacă nu te ții de porunca doștorului, ele îți ștrică în loc să-ți facă bine”.

Și-i fórtē dibacoi Cioflec în aranjarea diferitelor părți și tablouri din cari se compun șchițele lui, așa că te face să-l urmăresoi dela început până la urmă cu luare aminte încordată, să presupui numai, să nu șcii nici-odată hotărīt, ce anume are să urmeze pe pagina pe care o întorci.

Cel ce a priceput acest lucru și cel ce a plecat de acolo de unde Delavrancea a șfirsit, e Virgil Cioflec.

Cum vedeți, am luat-o cam de departe, ca să ajung la el, dér am creșut, că nu pot face altfel mai bine, pentru-ca se arăt în ce stă valórea scrierilor acestui prosator tēner, dela care putem aștepta atât de mult. Am făcut-o și pentru-că am creșut potrivit să atrag luarea aminte a scriitorilor noștri tineri ardeleni asupra unui bun prosator român: Virgil Cioflec.

În proza lui Cioflec nu gășim nici-odată descrieri directe și stereotipice. El nici-odată nu ne spune cum e, ce virstă are omul, pe care îl introduce în șchița sa

statistice amintite nu clasifică populațiunea după religione și naționalitate, prin urmare nu se poate constata acum rezultatul definitiv în ce privește numărul fiă-cărei naționalități în parte.

Rusia și cestiunea chineză.

Situațiunea în China începe să devină éráși extrem de gravă. Nu e vorba de vr'o răscolă în masă a Chinezilor contra străinilor, oi de neînțelegerile și diferențele acute, ce s'au ivit între marile puteri interesate.

Rusia s'a aruncat cu totă puterea de care dispune asupra Manduriei, a concentrat aici aproape 100,000 de ómeni înarmați și de când a făcut acesta, a început să se retragă încetul cu încetul din acțiunea comună a puterilor, n'a mai luat parte la expediția aranjată de Waldersee, ba a protestat chiar în contra acelei expediții, a ocupat provincia întregă și a declarat, că cestiunea Manduriei este o cestiune politică cu totul deosebită de cea chineză.

Imprejurarea, că Rusia și China au încheiat o convențiune asupra Manduriei — care tocmai acum se așteaptă să fie iscălită de guvernul chinez — a dat privilegiu celorlalte puteri, în deosebi Germaniei și Angliei, de a ridica și ele pretensiuni teritoriale. Cancelarul german contele de Bülow a declarat ce-i drept, în ședința dela 15 Martie n. a „Reichstag“-ului din Berlin, că Germania nu s'a angajat în China decât în ce privește scopurile ei comerciale. A mai declarat, contele Bülow că scopurile rusești și germane încap foarte bine unele lângă altele în China, dér el a mai spus și aceea, că Germania ar regreta ori-ce convențiune, ce China ar încheia-o cu ori-care din puteri. Reiese așa dér din declarațiile acestea, că nu-i convine de loc Germaniei succesele, ce Rusia le dobândește pas de pas atât în interiorul imperiului chinez, cât și în Manduria, ou atât mai puțin poate să-i convină o ocupațiune teritorială, care ar deschide Rusiei drum dela Petersburg până la Peking și i-ar garanta astfel superioritatea și influența covârșitoare în China.

Intr'aceea șoseace școirea, că între Ruși și Englesi s'au produs grave divergențe în cestiunea luării în posesiune a liniei ferate Peking. Rușii s'au întărit prin șanțuri pe teritoriul în litigiu, ér Englesii au cerut și au căpătat ajutoare. Atât Rușii, cât și Englesii așteaptă ordinele guvernelor lor.

Școirea acesta vine din Tiencin.

„Pall Mall Gazette“ publică din incidentul acesta un articol alarmant dicând, că Anglia nu poate suferi purtarea Rusiei.

Incidental se va rezolva cum-va, el însă dovedește, că pretinsa înțelegere și buna armonie dintre puteri nu valoroză nimic când e vorba de interese particulare.

Se susține de altă parte, că graba cu care Anglia vré să încheie pacea cu Burii, stă în legătură cu evenimentele, ce se des-

ășură în Estremul Orient De unde până acum Anglia pretindea capitularea necondiționată a Burilor, astăzi ea recomandă celor „învinși“ o pace mai echitabilă — semn așa-dér, că cei din Londra ar dori să aibă liniște în Africa sudică pentru a pute să-și concentreze forțele în Asia orientală, unde lucrurile încep să ia proporții primejdioase.

SCIRILE ȚILEI.

— 5 (1°) Martie.

Asociațiunea pentru sprijinirea învățăceilor și sodalilor români din Brașov, și-a ținut ieri, Duminecă după amiazi adunarea generală în noul său local din Strada orfanilor Nr. 4. A participat un număr destul de însemnat de membrii. Ședința fu deschisă de d-l președinte I. Socaciu, profesor, prin o cuvântare potrivită momentului. D-sa arată scopul ce-l urmărește societatea și în cuvinte spuse la înțelesul tuturor desfășură și un fel de program de activitate, ce i-se impune în viitor pentru-ca ținta nobilă la care tinde să fiă atinsă și lucrarea ei să dea ródé tot mai bune și mai îmbelșugate. Cuvântul de deschidere fu primit cu vii aprobări. După alegerea a doi membrii verificatori ai procesului verbal și după alegerea unei comisiuni pentru înscrierea de membrii noi, d-l secretar I. Dariu ceti raportul general al comitetului despre activitatea acestuia în anul 1900. Din datele raportului s'a putut convinge fie-care de marele folos și de nobila lucrare a acestei asociațiuni, care dá impuls și sprijin valoros formării clasei meseriașilor noștri. Ne-am convins totodată și despre zelul și stăruința ce și-a dat comitetul în împlinirea datorințelor sale. A urmat cetirea raportului asupra cassei și al comisiunei cenzurătoare, cari s'au primit cu unanimitate și fără discusiune. După votarea proiectului de buget pe 1901, s'a întregit comisiunea cenzurătoare și comitetul. Neînd propunerii de sine stătătoare d-l N. P. Petrescu, președinte onorar, mulțamește comitetului pentru stăruințele și lucrarea neobosită ce a desfășurat în ajungerea scopului societății. Adunarea se alătură din parte-i la această mulțamită prin strigări de „să trăescă“. Despre decursul adunării vom publica raport mai detaliat în numărul de Duminecă.

Societatea comercianților români pentru comerțul levantin din Brașov își va ține adunarea generală Dumineca viitoare, 11 (24) Martie, órele 4 d. a.

Ferestrele „Ardeleni“ sparte cu pietrii! Cetim în „Bunul Econom“ dela 16 Martie: Aseră, în presera de 15 Martie, studenții dela gimnasiul ev. reformat din loc, au spart vre-o 12 ochiuri de ferestă la „Ardelena“. Ei în fiă-care an în presera de 15 Martie fac óre-oare serbare întru amintirea de 15 Martie 1848 și unii cetățeni își luminează ferestrele. Fiind-că la „Ar-

deleana“, peste drum de colegiu, n'a pus nimeni lumină în ferestrii, i-le-au spart. Se vede cum au fost aruncate petrii și bucăți de fier și plumb, de sus din ferestrele etagiilor I și II a colegiului, peste stradă în ferestrele „Ardeleni“. Forțe caracteristice pentru spiritul, în care se cresc tinerii în acest colegiu. — Dér și mai caracteristic pentru proporțiile primejdioase, ce le a luat șovinismul turbat și în rândurile acolora, oari ar trebui să-și vadă de carte, ér nuse facă politică — ou pietrii... Unde-i poliția și procurorul?

O și memorabilă pentru Năsăudenii. La 13 Martie n. s'au împlinit 50 de ani, de când reprezentanții celor 44 comune ale fostului regiment II român de graniță nr. 17, s'au adunat în Năsăud și au declarat, că fondurile gănităresci, în urma desființării institutului de graniță, le destinază ca fonduri școlastice și de stipendii. Desființarea institutului de graniță s'a făcut cunoscută în Februarie 1851 printr'un rescript adresat de guvernorul civil și militar în Transilvania, bar. de Wohlgenuth în formă de publicare către populațiunea ambelor regimente române de graniță. În urma acesta s'au adunat reprezentanții comunelor amintite și au luat laudabilă și generoasă decisiune de a destina fondurile pentru scopuri școlastice și de stipendii.

Dela politechnicul din Viena. Ni se comunică, că d-l Cesar B. G. Popovici, care a studiat arhitectura la politechnicul din Viena, a depus Țilele aceste examenul de stat cu succes foarte bun. Felicităm cordial pe tinerul arhitect pentru succesul dobândit prin muncă și diligență.

Ministru de externe Goluchowski, după cum se telegraféza din Viena, a fost primit alaltăieri într'o audiență lungă la Majestatea Sa monarhul.

Dela Academia Română. Vineri la órele 1½ d. a. s'a ținut la Academia Română o ședință plenară. Ședința a fost prezidată de d. Dim. A. Sturdza. Prezenți, 20 membrii. D-l dr. Felix, a luat cel dintâi cuvântul. D-sa, după ce demonstrează necesitatea ce se simte în țără pentru crearea unui laboratoriu igienic, arată foloșele nemăsurate, ce-ar aduce țării o asemenea inovațiune igienică. Dr. Felix face după acesta istoricul Serviciului sanitar în România și se oprește la Regulamentul organic, cu care ocașiune face o largă espunere asupra măsurilor sanitare luate în acel timp. Făcând o paralelă între mijlocele întrebuințate atunci pentru prevenirea bólelor, și între cele existente, d-sa arată superioritatea științifică și practică a celor din urmă. Răspunde apoi la conferințele ținute de d-l dr. Babeș în sala Ateneului și la soc. „Tinerimea Română“ din capitală. D-l dr. Felix și se înceroa a rectifica unele din afirmările d-lui Dr. Babeș cu privire la cauzele, ce au contribuit la răspândirea febrei tifoide și a variolei în țără și la afirmațiunile d-lui dr.

Babeș cu privire la cauzele cari au contribuit la răspândirea maladiilor: Febra tifoică și variolă în România sunt neintemeiate. Laudă în fine guvernele române afirmând, că au adus în tot-déuna sacrificii imense pentru a îmbunătăți starea sanitară a țării. Ora fiind înaintată, comunicările d-lui Xenopol se amână pentru ședința ulterioară.

Biserica neagră din Brașov. Sub titlul acesta fóia clușiană „Magyar Polgar“ scrie: „O școire curioasă primim astăzi din Brașov. „Biserica neagră“, care este renumită prin clopotul ei cel mare și prin organele sale și de present e a luteranilor sași, peste câte-va Țile va fi obiectul unui proces. Pe timpul reformațiunii adecă s'a încheiat un contract între Iesuiți și luterani, propriștarii bisericeii, cu acea condițiune, că biserica s'o folosescă confesiunea, care numără mai multe suflete. Fiind că pe atunci luteranii erau mai mulți, biserica a rămas pe partea lor. Numitul document se păstrează în arhiva bisericeii rom.-catolice din Brașov, și fiind-că ou ocașiunea recensământului mai nou a populațiunii s'a constatat, că numărul catoliciilor din Brașov întrece pe al luteranilor, astfel cei dintâi au pretins dela comunitatea bisericească luterană estradarea bisericeii negre. Luteranii însă au respins cererea catoliciilor. În urma acesteia rom.-catolicii au încredințat afacerea unui avocat, care Țilele aceste va intenta proces comunității bisericești literane (săsesci).“ — Si non e vero, e ben trovato!

Întâmpinare. La corespondența publicată în nr. 42 al fóiei noastre despre parastasul și ședința festivă, ou Societatea „Petru Maior“ a universitarilor români din Budapesta au aranjat în memoria patronului ei, primirăm dela d-l vice-președinte Vasile V. Moisil, în numele comitetului, o scurtă întâmpinare. D-sa ține se declare, că deja „în ședința a doua a Societății ținută la 10 Noemvrie 1900 s'a hotărît ca din incidentul aniversării morții lui Petru Maior să se aranjeze o serată și un parastas, ér în prima ședință din luna trecută a revenit societatea asupra acestora, aducând conclud definitiv în cauză, decí cu mult mai înainte de-a fi apărut într'o fóia „binevoitorul“ avis adresat societății“. Față cu afirmarea, că biroul nu și-a luat nici până acum ostenela de-a căuta cu stăruință mormântul patronului societății, d-l vice-președinte se provocă la împrejurarea, că în anul 1896/97 fu alésă o comisiune în frunte cu președintele însu-și, care a căutat prin oimiterul din Buda după mormântul lui Petru Maior, dér înzadar; de atunci nu s'a aflat nici un document, care să indice locul unde e mormântul lui Petru Maior, decí „noué încercări ale actualului comitet ar fi fost fără de rezultat dorit“. În urmă d-l vice-președinte Moisil adaugă, că nu comitetul pórta vina, că nu s'au aranjat festivitățile în ziua aniversării lui Petru Maior, ou „causa întrelăsării acesteia este

și totuși nici-odată nu suntem nedumeriți la șfirișitul cetirii, cum era acest om. Înainte de a intra un personaj nou în acțiune, Cioflec îi pregătește un cadru, îi face un loc potrivit, peste care cade o lumină viuă séu mohorită, după cum crede el că e de cuviință. Simțim pe încetul, că ne lipsește cine-va, așa că în clipa când necunoscutul vine, noi l'am așteptat. Ér după pasul dintâi, care l'a făcut, îl vedem deja atât de bine, încât ajunge, désă scriitorul adaugă aici o liniă, colo alta, pentru-ca portretul să fiă viu înainte ochilor noștri.

O pildă.

În novela „Robu“, care se va publica în curând, țeranul Robu apare deja pe pagina întâi și d'abea mai încolo, când boerul l'a alungat și când Robu plécă jicnit Cioflec ne spune, că „s'a depărtat cu pași rari și apăsați, așa oum de patru-deci de ani pășia în urma plugului“. Prin acest adaos, el nu ni-a dat numai o imagine plastică a mersului țeranului refuzat de boer, oi ne-a spus în același timp și vârsta lui.

Pilde de acestea s'ar pute cota cu sutele și ele tóte arată, că stilul lui Cioflec,

care cetitorului îi pare atât de simplu și curgător, e pentru cel ce cunósce tehnica, meșteșugul prosatorului, cel mai rafinat și subtil stil, la care proza și truourile ei au ajuns. Dér în același timp și cel mai artistic.

În cadrele strânse ale unui „Curier“ nu vom pute cita o schiță întregă a lui Cioflec, ér fragmente nu voim să dăm, pentru-că nu vor pute să ilustreze de deplin ceea-ce am spus. Promitem însă, că într'unul din cele dintâi numere ale „Gazetei“, cari vor urma acestui curier, vom reproduce întréga admirabilă schiță, care s'a publicat în numărul din urmă al revistei „Literatura și arta română“.

Vom mai reproduce și minunata baladă „Irina“, pe care o găsim în același număr și care e iscălită St. O. Iosif.

* * *

Pe St. O. Iosif l'am lăsat anume la urmă, căci vorba Românului: „coada-i grasă!“

L'am lăsat la urmă, pentru-că mi-am rezervat plăcerea să vé spun la urmă o veste îmbucurătoare.

Iosif, a cărui nume a străbătut deja și în Ardeal, va scóte în curând în editura librăriei Steinberg din Bucuresci două volume de versuri, unul de originale, intitulat „Patriarhale“, și altul de traduceri din Heine. Cei-ce cunósce versurile sale, fiă originale, fiă traduceri, primesc de bună sémă cu bucuria școirea acesta.

De aceea nici nu voiú insista la acest loc despre poeziile lui Iosif, publicate în „Literatură și artă“, căci vreu să vorbesc pe larg despre operele lui după apariția volumelor. Și o voiú face atunci, nu pentru-că Iosif e Brașovean și 'mi-e prietin, ci pentru-că sunt absolut convins, că apariția volumelor acestora va fi întâiul eveniment literar la noi dela „Fire de tort“ încóce.

La locul acesta nu voiú face alta, decât voiú reproduce una din frumoșele poezii, cari forméză volumul „Patriarhale“. Ea va aréta celor ce nu șoii încă despre Iosif, la ce avem să ne așteptăm.

E mult de-atunci...

E mult de-atunci, e mult nepóte,
Și ca prin vis le véd pe tóte...
Hei, să te miri, să te cutremuri!

De câte-au fost 'nainte vremuri —
Și-i mult, e mult de-atunci, nepóte!

Intrase sabă în țără...
Zavesă, ciună — jaf și pară!
S'au prăpădit și-ai mei cu toții,
Și tot ce-av'am luara hóții, —
Ér Turcul stăpána în țără...

Cum de-am scăpat și eu cu Țile
Nici așa pute să'fi spun, copile!
Pe semne, Promia cerească
Voind ca să mé pedepsescă,
Mi-a dăruit pedépsa 'n Țile...

Că uite! vremurile-acele
De-au fost amarnice și grele, --
Dér inimí drepte — credincióse,
Vin bun și cantece frumoșe
Erau pe vremurile-acele...

Azi stau nedumerit, nepóte,
Cum tóte se schimbă, tóte!
Din cantece azi n'ai ce-alege,
Nici vinul nu e în lege --
Nici inimí nu mai sunt, nepóte!...

* * *

Ochiar pe când voiam să pun la oută acest articol, începui mai de mult, dér pe care n'am avut răgaz să-l isprăvesc pentru

se căuta în faptul, că lipsind în timpul acela aproape toți membrii societății din Pesta, nu s'au putut face pregătirile reclamate de importanța momentului.

Bazar de binefacere. Reuniunea femeilor maghiare reformate din loc a dat, după cum se știe, în 2 și 3 Martie anul curent în sala de concertate serate împreună cu bazarul de flori. Aceste serate, după cum se comunică, au avut cel mai frumos succes și au adus Reuniunii un câștig curat de 1655 cor. 15 b. Număroase domne, domnișoare, precum și mai mulți domni și-au dat concursul lor binevoitor la reușita acestor petreceri, arangiate de comitetul Reuniunii în frunte cu presidenta, d-na Lenke Fekete.

Iconari ruși. „Evenimentul” află, că prin satele din mai multe județe marginase Prutului, se observă de câte-va zile apariția suspectă a mai multor iconari ruși. Acești deochiați pravoslavnicii uturează sătelevându-se diferite xilografii, ce reprezintă scene din vechiul și noul testament. Pravoslavnicii se dădă să se mai indeletnicesc și cu cercetarea amănunțită a nevoilor și plăsurilor sătenilor. Secțiunile de gendarmi au fost încunoscinate a urmări din șart toate mișcările pravoslavnicilor.

O scire din Galați anunță, că acolo este o mare emoțiune din cauza unui eveniment cu totul neașteptat. Simion Gheorghiu, cassierul companiei de gaz din acel oraș, a dispărut de Vineri. Fugind el a lăsat și suma de 50,000 lei, banii companiei de gaz. Și împreună cu banii furat, el a plecat însoțit și de doamna T., o femeie din societatea gălățeană, tină și foarte frumoasă.

O societate întrăgă nașă. Cetim în „Evenim.” din Iași: Întrăga societate „Fraternitatea Română”, va boteza Sămbătă seară 3 Martie, la orele 8, la Sf. Spiridon, un copil al d-lui Vasile Poruschi, membru al acelei societăți. Ceremonia promise a fi foarte imposantă.

Un preot engles despre Buri. Cu ocaziunea reintorcerei unui număr de voluntari englesi de pe câmpul de război din Africa-sudică, primarul orașului New Castle-on-Tyne din Anglia nordică a provocat pe locuitorii să primărească cu mari festivități pe războinici, să se țină servicii divine de mulțămintă, să se cântă în război să li-se ridice un monument. Preotul Malcolm Quin printr'o scrisoare publicată în „Church of Humanity” a pășit contra provocării primarului, dăcând, că oamenii mai bine ar face tot posibilul de-a fi dați uitării aceia, care într'un moment nefericit și în lipsa cunoștinței împrejurărilor, s'au decis a lua parte la o luptă nedreptă. Preotul dăse, că mai bine ar fi să se facă un requiem pentru acei Buri, care au căzut în luptă contra Englesilor pentru apărarea libertății lor și să li-se ridice și o statuă. Sunt convins, astfel își sfârșese preotul epistola, că încurând va sosi timpul, când mulți Englesi,

luna Ianuarie, precum aveam de gând, am așezat în foiletonul „Gazetei” din 2 (15) Februarie un articol intitulat „Crisa literară” și iscălit „—fulmen—”. S'a întâmplat să fie oarecare înrudire între acel articol și acest „Curier”, care, deși e „parisian”, vorbește despre lucruri, care sunt departe de Paris. Dă e dat omului să vorbească mai întâi de ce îi zace pe inimă și mă mir și eu cu „—fulmen—” că nu s'au găsit alții să spună de lucrurile, care se petrec imediat în împrejurimile lor. Eu mă felicit, că am putut să vorbesc nu de „crisă literară”, ci de-o epocă de înflorire, care mi-s'a părut că începe în literatura noastră.*

Paris, Februarie 1901.

Sex. Til.

* Tinerii scriitori de talent dela cari putem să ne așteptăm la lucruri frumoase, sunt mai mulți, între cari nu pomenim decât pe Jean Bait, pe Zaharia Bărsan, pe Sandu etc., dăr cum aceștia nu colaborează la revista „Literatură și artă română”, n'a fost locul aici să vorbim despre ei.

și încă chiar Englesi creștini, vor reușească, că printr'un astfel de monument ridicat în onoarea Burilor, simțăminte Englesilor vor fi mai bine exprimate, decât printr'un monument, ce vreu să-l ridice în Westminster Englesilor căduți.

Domnișora Zelenine. D-l Paul Deschanel, președintele Camerei deputaților franceși, s'a dus dănuță să ia noutăți despre d-ra Zelenine. In același timp i-a oferit un preț frumos buchet de trandafiri. Acestă atențiune a emoționat pe bolnavă, care foarte slabă pentru a pute face cel mai mic gest, a mulțumit printr'un zimbet. D-l Deschanel a rămas de ce minute la căpătâiul d-șorei Zelenine. Fratele d-rei Zelenine merge de două ori pe zi să vadă pe rănită. Dăr nu i-se permite să stea lângă dâna mai mult de-o oră, ca să nu obosască pe bolnavă. D-ra Zelenine nu mai poate să se misce de loc și slăbește în fă-care zi mai mult. Nu e departe momentul, când va fi cuprinsă de-o paraliză completă. Cochefort, șeful siguranței, s'a prezentat la Hotel-Dieu spre a cere glonțul, ce s'a estras din rana d-rei Zelenine. Acest glonț a fost păstrat într'o sticlă cu alcool.

Teatru german. Reprezentația de Marți va fi „Der Obersteiger”.

Teatrale.

București, 2 Martie v.

După ce stagiunea din anul acesta a mers mai mult prin glod, decât pe drum neted, pe cerul disperării celor dela direcțiune s'a ivit în timpul din urmă o rață de speranță. Câte-va piese au scos stagiunea din amorțelă, au săltat într'o cât-va din noroi și s'a vădit încă odată, că publicul bucureștean are gust de teatru, dăr filosofia e să știe ce să-i dai.

Convingerea acesta și-au făcut-o toți, cari au urmărit în timpul din urmă și în deosebi în anul acesta mersul Teatrului Național. Toți, pe cari îi dore inima de această instituțiune, s'au bucurat la această adiere binefacătoare, actorii s'au însemnat și și-au căpătat pofta de muncă.

De cât-va timp prea au umplut repertoriul teatral toate mofturile franțuzesci; întâmplări meshine, melodrame vinătoare de efect, piese în cari se zugrăviau părțile inoroiate ale vieții, fără să fie îmbrăcate în rațele artei, și apoi pe așe vedeai titlurile cele mai curioase, cari n'aveau alt scop, decât să atragă lumea, c'un cuvânt murise intenția de a face artă și pe momentul ei se ridicase cinică lăcomia după parale.

Lumea amăgită la început, s'a trezit pe urmă și s'a declarat nepăsătoare de teatru. Nepăsarea acesta au trâmbitat-o gazetele pe toate corderle: lipsă de gust, desinteres pentru frumos și câte altele. Unii însă au băgat de seamă, că desconsiderarea, ce se simțea, era născută dintr'o tainică dorință de răzbunare față de neșina, ce se măcina la teatru, pe când dorul și plăcerea după făina curată erau vii și creșeau ascunse în sufletele mulțimei.

Asta s'a vădit îndată ce i-s'a dat ce-i convenia; lumea la teatru, viață și entuziasm.

Etă dăr ce'mi confirmă spusele de mai sus, că adevărată decât nu se iviau în timpul din urmă câte-va piese gustate de public, stagiunea ar fi rămas cu desevirșire inoroiată.

„Peneș Curcanul”, comedia eroică, după cum o numesc chiar autorii ei, d-l V. Leonescu și D. Dușescu, a fost una dintre piesele cari au atras lumea și a hrănit sufletul flămândit al mulțimei cu iubire de țară și cu dorul de-a te jertfi pentru ea.

O asemănare între piesa asta și „Curcanii” d-lui Ventura, te-ar face să vezi, că nu stau tocmai pe același plan ca valoare literară, dăr ceea-ce n'are una, are cealaltă; „Peneș Curcanul” e mai mult o revistă a evenimentelor dela 1877 dăr e astfel înscenată încat îți dă o impresie șgduitore, pe când „Curcanii” d-lui Ventura e mai bine legată, are țesătură mai clară și legătura dintre evenimente mai scosă la ivelă.

In schimb însă impresia, ce și-o lasă, e mai puțin puternică.

Ar fi fost cu mult mai norocoasă piesa asta, precum și autorii ei, decât s'ar fi dat în mijlocul stagiunii. Acum însă când beneficiile vin unul peste altul, beneficienții jăcă ce vor și bietul „Peneș Curcanul” e nevoit să se odihnească, cu toate că sala teatrului a fost înșesată de lume aproape la toate reprezentațiile.

Beneficiile! Cine mai face artă pe timpul beneficiilor; lumea e adusă cu sila și actorii beneficienți jăcă cu gândul la cassă, ér ceilalți iac'ășa să se scape de roluri.

Nu știu cum, dăr l'as' prea slăvi pe cel care ar pune capăt acestor fel de reprezentații cari nu contribuiesc întru nimic, ci dimpotrivă stinghiresc progresul instituției teatrale.

Zach.

Academia Română

Raport asupra lucrărilor făcute în anul 1900—1901.

V. Biblioteca.

Cele mai însemnate daruri, pe cari le-a primit Academia sunt următoarele:

Legățiunea Imperială Germană ni-a trimis din partea M. S. Imperatului Germaniei și Regelui Prusiei în dar publicațiunea lui L. Jacobi despre Castelul roman dela Saalburg.

E. S. d-l N. de Fonton, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Rusiei în București, a trimis din partea d-lui consilier de stat G. A. Murcos un exemplar din noua traducere a acestuia a manuscrisului lui Paul de Alep, despre călătoriile Patriarhului Macarie, în secolul XVII și a înșoșit acest frumos [dar de o scrisoare în românește.

I. P. S. Sa Metropolitul Moldovei și Sucevei Iosif Naniescu, pe lângă cele 8.000 volume donate Academiei în 1894, a mai făcut un însemnat dar de 1.987 volume și broșuri și două lați cu manuscrise și documente.

Alt important dar ni-a fost făcut de Ministerul Instrucțiunii, care ni-a trimis 42 volume manuscrise românești și 83 volume manuscrise slavonesci, ce au aparținut mănăstirei Némțului; apoi mai multe cărți vechi românești, 403 monede de argint unguresc și polone din a doua jumătate a secolului XVI și începutul celui de al XVII; 1. medalie dela Maximilian din 1574; 10 monede dela Sigismund al Poloniei; 1 Hadriannus de argint, și un album cu vederi dela biserica Stavropoleos.

D-na Ana G. Catargi a dărut o bogată colecțiune de documente istorice românești și anume: 8 chrisove dela Domni Moldovei, dintre 1455 și 1589, 71 documente dintre anii 1626—1843 și 11 pachete cu diferite acte de proprietate și corespondențe din secolii XVII—XIX.

Colegul nostru d-l I. Kalinderu a prezentat în dar 3. chrisove originale scrise slavonesc pe pergament și fotografia unui manuscris aflat în biblioteca metochului Sfântului Morment din Constantinopol cuprindând „Dictionarul slavo-românesc scris la 1678—1683 de Mihail Logofet” etc.

VI. Fonduri, donațiuni și legate.

Cele mai însemnate împrejurări prietore la aceste fundațiuni sunt:

1. Din Fundațiunea Vasilie Adamachi s'a acordat și anul acesta suma de 70.000 lei pentru burse și cheltueli de studiu. Bursele au fost în număr de 32.

La 23 Septembrie s'a făcut la Iași ceremonia pentru desmormântarea rămășițelor răposatului Vasilie Adamachi și aședarea lor în cavoul clădit de Academia.

2. Institutul Otteteleșanu dela Măgurele, care continuă a fi obiectul îngrijirilor afectuoase și neînsetate ale colegului nostru I. Kalinderu, întemeietorul său, a continuat și anul acesta mersul său regulat și satisfăcător. La 26—27 Iunie s'au ținut examenele de finele anului școlar în prezența colegilor noștri Dr. V. Babeș și Spiru Haret, delegați ai Academiei, a d-lui

Th. D. Speranția, inspector al învățământului primar, și a d-nei Elena N. Gane, delegați ai Ministrului de Instrucțiune publică, precum și a d-lui I. Kalinderu și a m-a. In urma acestui esamen, a eșit a doua serie de absolvenți ale acestui aședământ de cultură. Colegul nostru I. Kalinderu, convins de progresele Institutului Otteteleșanu și de atențiunea ce el dă creșterii emei române, a dărut suma de 370 lei, pentru a-se oferi din parte-i tinerelor absolvente câte o mică amintire.

D-sa a mai făcut și alte daruri Institutului Otteteleșanu: într'un rând a oferit suma de 500 lei pentru a-se cumpăra un instrument musical său alt obiect distractiv; într'alt rând a dărut 600 de lei pentru a-se face, ca și în ceialți ani, câte un dar elevelor de sărbătorile Crăciunului; și în fine a făcut dar un exemplar al cartei României, eșcutată de Institutul Geografic al armatei, pentru a fi aședată în Aulă.

In luna Septembrie, în urma concursului ținut, s'a primit o nouă serie de 16 elevi în clasa I. a Institutului.

3. La 10 Septembrie s'a ținut concurs la școala de agricultură „Ioan Costache Agarici” din Móra-Greilor (Vaslui) și s'a primit a doua seriă de 10 elevi interni, fi de țeran.

4. Academia nu a putut încasa până acum nici capitalul de 280.000 lei, hotărât de justiția să i-se dea din averea răposatului donator Evanghela Zappa, reprezentând renta anuală de 12.000 lei prevădută în testamentul său, nici vârsămintele anuale pentru anii 1898, 1899 și 1900. Apelul făcut de unii dintre moștenitorii de sânge ai răposatului contra sentinței Tribunalului de Notariat, prin care s'a validat poprirea pentru plata capitalului de 280.000 și a vârsămintelor pe 1898 și 1899 s'a respins de către Curtea de Apel Secția I în ziua de 31 Ianuarie a. o. Deciziunea Curții de Apel investită cu executorie s'a depus la Tribunal pentru a fi executată și în curând Academia va încasa atât vârsămintele întârșiate, cât și capitalul, care reprezintă renta pentru viitor.

5. Procesul pentru succesiunea răposatei Maria General I. Carp s'a judecat de Secțiunea II a Tribunalului Ilfov și se va pronunța chiar astăzi sentința.

6. Legatul Take Petre Anastasiu este, precum știți, cea mai însemnată donațiune făcută până azi Instituțiunii noastre. După evaluarea făcută la punerea în posesiune a Academiei, ea se urcă la lei 3.164.225,92. In sesiunea generală trecută azi decis acceptarea donațiunii și azi ales o comisiune, care să administreze această avere. De mai mult timp însă s'a deschis de către frații răposatului proces, care este pendinte înaintea tribunalului de Teocuită.

(Va urma.)

DIVERSE.

Fica unui bandit. Acum vre o 15 ani contele italian Fiorini își vându pe sora-sa Armida, care avé o frumoasă moștenire, banditului Venturelli. Acesta o ținu foarte bine și după cât-va timp vădându-se strâns de aproape de carabinieri plecă în America unde se făcu om cinstit și duse o viață foarte bună. El muri pe la începutul anului acesta. Inainte de a muri el chemă pe fica sa adoptivă și-i desvălu secretul creșterii sale. Contesa Fiorini când auzi de acest lucru se imbarcă numai de cât pentru Europa și ajungând în Italia cu toate actele necesare se plânse parohetului de fapta fratelui său. Justiția va avé să pronunțe dările acestea pedepsa fratelui vândător.

Literatură.

Viața și operele lui Andrei Mureșianu, studiu istoric-literar de Ioan Rațiu, prof. ord. la preparandia din Blăși. Preț 2 cor. plus porto 10 ban. Venitul curat al acestui op se va contribui la formarea unui fond pentru Internatul preparandial din Blăși.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Têrgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 12 Martie n. de 37,020 capete, la 12 Martie n. au intrat 290 capete și au eșit 195 capete, rămânând la 14 Martie n. un număr de 37,135 capete.

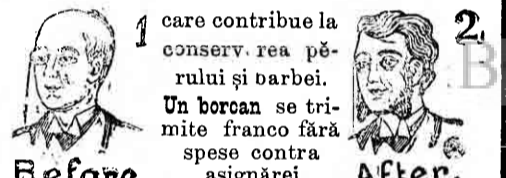
Se notază marfa unгурescă: veche grea dela 88—90 fil. tînără grea dela 95—97 fil., de mijloc dela 92—94 fil., ușoră dela 88—90 fil. — Sêrbescă: grea 90—92 fil., de mijloc 88—90 fil., ușoră 86—88 fil. kilogramul.

In casa, din tîrgu inului nr. 27 etagiu I, din cauza locului strîmătorat, cu începere din 26 Martie a. c. se oferă **rochii de Dame foarte elegante**, după modadin urmă. **dl. ferite mobile, și obiecte de me-naj**, cu prețuri foarte ieftine.

Numai pentru 1 franc se dă 50 franci.
Pentru explicațiunii ori-ce amator să se adreseze **Casii de comission Progresul Economic Român**
Calea Văcăresci nr. 195, (România) **București.**
5 -25

Cel mai buu mijloc de a nu cădea pèrul séu a încărunți fără vreme este

Tannochininpomade
a Doctorului Iosef Kriegl
veritabilă englezescă,

1 care contribuie la conserv. rea pèrului și barbei.
2. Un borcan se trimite franco fără spese contra assignărei

de 3 Corone.
Chief-Office 48, Brixton-Road, London, SW.
Assignarea prețului să se adreseze la:
Apotheker A. Thierry's Balsam-Fabrik
iu Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.
— Cumpărătorilor En gros. rabat mai mare. —

Sz. 9368/1901.
tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A Fogarasi kir. jbiroság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fogaras megye összesítet árva alapja végrehajthatónak Macavei George hagyatéka végrehajtást szenvedők elleni 44 kor. 64 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. jbiróság területén Vaád községben fekvő a vaádi 170 száma tljkvben

293	294	hrsz. egész ingtl.	394	kor.	926	hrsz. egész ingtl.	20	kor.
1894	"	"	39	"	1649	"	"	20
1881	"	"	30	"	2651	"	"	06
3069	"	"	50	"	3167	"	"	17
3654	"	"	18	"	4075	"	"	34
4102	"	"	10	"	5954, 5955	"	"	6
6221	"	"	4	"	6723	"	"	34
7347/1	"	"	4	"	8884	"	"	35
9024	"	"	18	"	az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1901 évi április hó 10 napján d. e. 9 órakor Vaád községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól és eladni fog.			

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogorason, 1900 évi November hó 16-án.
A kir. jbiroság mint tlkvi hatóság.

SCHUPITER.
kir. albiró.

29

Sz. 9186—1900.
tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tlkvi hatóság, közhírré teszi, hogy „Albina“ tak- és hitelintézet brassói fióktelepe végrehajthatónak Ionika D. Ioan végrehajtást szenvedő elleni 3782 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a Brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járás-biroság) területén lévő 1 ször a pre-deali 93 tljkvben foglalt 11989, 11990, 11991 hrsz. egy telekk. birtoktestet képező ingatlanokra 368 koronában 11638 hrsz fekvőre 83 koronában, 12007/1, 12007/2 hrsz fekvőre 243 koronában, 11993 hrsz fekvőre 11 koronában, 12000 hrsz fekvőre 7 koronában, 12002 hrsz fekvőre 33 koronában, 11994 hrsz fekvőre 55 koronában, 12110/1 és 12110/2 hrsz fekvőre 73 koronában, 2 ször a pre-deáli 158 tljkvben foglalt 12114/2 12115/1 hrsz egész ingatlanra 48 koronában, 3-ször a predeáli 118 tlkvbent foglalt 12107, 12108, 12111, 12126/1 hrsz egy telekk. testet képező egész ingatlanra 80 korona ezennel megállapított kikiáltási árban, még pedig a predeáli 93 tljkvben C 1 alatt Plesoiu Bratu Anna javára és a predeáli 118 tljkvben C. 3 H. alatt Ionika N. Dionisie és neje Mária javára bekebelezett hasznélvezeti jogok érintetben hagyasa mellett az árverési elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901 évi Április hó 22-ik napján d. e. 9 orakor a predeali község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladattni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881-ik évi nov. hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldöttkezőhöz letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1900 évi Nov. hó 30-án.
A kir. törvszék, mint tlkvi hatóság.

ANUNȚ.

Duminecă în 18/31 Martie a. c. la 10 ore a. m. se va ține în sala de ședințe a comitetului parochial dela Biserica Sf. Nicolae a doua licitație publică pentru arêndarea muntelui Sf. Ilie din județul Prahova, România.

Doritorii au să-și înainteze ofertele lor în scris, în cari să fiă și cu litere indicată suma oferită, până la timpul amintit la Epitropul Sterie Stinghe (Piața prundului Nr. 18), dela care își pot lua și informații detaliate.

Brașov, 4 Martie v. 1901.

2—5.(85)

Biroul Comitetului.

Nr. 939—1901.

PUBLICAȚIUNE

pentru posesorii de grădini de pome.

În sensul ordinului Nr. 102332—1900 primit dela înaltul ministeriu de agricultură, se provocă prin acesta toți posesorii de grădini de pome, că până la fineș lunei lui Martie 1901 negreșit să și curețe pomii de omidă și să fiă gata curățirea până la numitul termin, căci la dincontra după trecerea acestui termin vor fi pedepsiți toți câți nu vor fi îndeplinit curățirea și pe deasupra se va dispune și se va îndeplini din oficiu curățirea pomilor de omidă pe spesele celor ce au întrelăsat'o.

Brașov, 25 Februarie 1901.

71,2—3.

Căpitănatul orașenesec.

Delicatese.

Deschidere de prăvălie.

Am onóre a face cunoscut On. public din oraș și din jur, că am deschis în fosta brânzărie a d-lui D. Pascu o

Prăvălie cu brânzeturi, cascaval, urdă dulce, diferite brânzeturi, unt prospêt, lapte curat de bivoliță, și vacă.

Mai departe **Delicatese:** Caviar, Iere roșii, Halva, Rahat, Dulcêță și Conserve.

Rugându-mê de On. public a-mi da tot sprijinul în noua mea întreprindere, mê voiți sili a corêspunde prin un serviciu prompt și esact tuturor cerințelor.

Cu totă stima:

I. G. EREMIAS
(alias Popișca).

(2—10.)

Prăvălia se deschide la 5 ore dimineața și se închide la 10 ore — Dumineca dela 5—12 a. m. și dela 6—9 sêra.

Prețuri moderate.

Ciorapi! Ciorapi! On parle français.

Am onóre a face cennscut, că mărfurile pentru sezonul de primăvară și vară din fabrica de impletituri a lui Foith au sosit și se vënd cu prețuri reduse:

Deposit de fabribate proprii, de tot sortimentul de ciorapi, mănuși și alte articole de sport.

Mai departe recomand cu deosebire Domnilor studenți **Cravatele** confecționate de mine, frumoșe și ieftine. **camăși, gulere, mangete, batiste** etc.

Rugându-mê de o cercetare numărôsă, sunt

cu totă stima

S. Wilk

Depotit de impletituri
Brașov, Têrgul pómelor 18.

Lucru solid. — Prețuri moderate.

NICOLAE BALEA

ATELIER și MAGAZIN

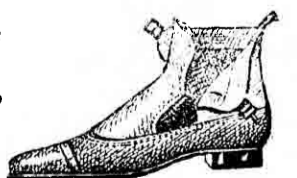
de încălțăminte

în Brașov, Strada orfanilor nr. 4,
(vis-à-vis de Impêratul Roman)

Recomandă tot-felul de încălțăminte

pentru bărbați, femei și copii.

— Produse numai ale atelierului propriu. —

Efectuarea promptă și garantată.

Lucru solid. — Prețuri moderate.